

benu izobrazbu, posebno u pjevanju i sviranju (čak bi to trebao biti uvjet za ređenje!);

— što bolje osposobiti polaznice Katehetskog instituta u Sarajevu za vođenje liturgijskog pjevanja po župama;

— potrebno je više suradnje između župnika (kape-lana) i voditelja pjevanja u pitanjima liturgijskog pjevanja;

— preko ferija slati i pozivati bogoslove i polaznice Instituta na župe da pomognu vježbati pjevanje;

— organizirati sastanke i tečajeve za voditelje crkvenog pjevanja u našoj nadbiskupiji;

— uvježbavati u jednom dekantu po mogućnosti isti repertoar;

— napraviti popis pjesama koje se mogu i kad se mogu pjevati da se izbjegne pjevanje bilo čega i svejedno kada;

— komponirati i izdavati lako pjevne popijevke.

Pred nama su podaci o *relativnom* stanju crkvenog pjevanja u Vrhbosanskoj nadbiskupiji, u godini 1979. I ovakvi kakvi jesu — nepotpuni i nedovoljno stručno obrađeni, oni govore već dovoljno sami, te su bez sumnje određeni pokazatelj i stanja crkvenog pjevanja i potreba i želja onih koji su za nj odgovorni.

Uočljivo je naprijed nedovoljno poznavanje saborskih i posaborskih odredaba o mjestu, ulozi i obliku glazbe u obnovljenom bogoslužju, posebno u misi. — Također je upadljivo, da tek jedna trećina naših župa (crkava) ima kakvog-takvog svirača, odn. vodite-

lja crkvenog pjevanja. To znači da sami župnici (kapelani) moraju ujedno biti i voditelji pjevanja (ili ga u župi [crkvi] uopće nema!). Ne manje je zanimljiv i podatak o velikom broju (18!) različitih pjesmarica koje se upotrebljavaju po našim župama (crkvama) — a samo su Kantual i Nova crkvena pjesmarica za sada odobreni od BK!

No, nadasve su vrijedni pažnje prijedlozi i sugestije naših pastoralnih radnika za poboljšanje momentalnog stanja crkvenog pjevanja u našoj nadbiskupiji! Velika većina svećenika osjeća osobni nedostatak glazbene izobrazbe koja je prijeko potrebna na župama, odnosno u liturgijskim zajednicama. Stoga upravo inzistiraju na nužnoj solidnoj glazbenoj spremi budućih pastoralnih radnika — sadašnjih bogoslova (i polaznica Instituta)! — Ta njihova sugestija i želja je već naišla na pozitivan odjek i konstruktivnu akciju u Nadbiskupskoj bogosloviji u Sarajevu. — Valja također istaknuti želju i potrebu za susretima voditelja crkvenog pjevanja cijele nadbiskupije (i to se već započelo!), te za popisom pjesama (skladbi) koje bi se pjevale na određene nedjelje (blagdane), odnosno prigodom pojedinih, konkretnih liturgijskih slavlja, što još čeka svoje ostvarenje.

Očito je iz ove ankete da su naši pastoralni radnici spremni da još više učine, kako bi se i našoj, Vrhbosanskoj nadbiskupiji, »na liturgijskim sastancima više i bolje pjevalo«. S pravom očekuju da im najodgovorniji za crkvenu glazbu u nas u tom njihovu htijenju i pomognu. — Uvjeren sam da neće čekati dugo ni uzalud.

IZ UREDNIŠTVA

POZIV NA SURADNJU

Često se s terena čuju prigovori, posebno na tečaju za orguljaše i voditelje liturgijskog pjevanja, da je *Sv. Cecilija* »previsoka« i nedovoljno praktična za »obične« orguljaše.

Zadatak je *Sv. Cecilije* od njezina osnutka da se na njezinim stranicama nađe mjesta za crkvenu ali i za svjetovnu glazbu. Uredništvo prema svojim mogućnostima nastoji da u svakom broju bude materijala i za voditelje crkvenog pjevanja. Posebno se nastojalo da se protumače i u život provedu saborske i posaborske odredbe o sv. glazbi. Uredništvo nastoji ispuniti dug prema Domovini i zato ustupa jedan dio *Sv. Cecilije* za svjetovnu glazbu, kako bi se pratila sadašnja glazbena zbivanja, ali da bi se iznjela na svjetlo dana i bogata glazbena prošlost.

Postavimo sada pitanje: Koliko ima zbivanja na polju crkvene glazbe u župama, samostanima, pokrajinama a da nikakva vijest ne stigne u Uredništvo (osim časnih iznimaka koji potvrđuju pravilo)? Kad bi svaki diplomirani slušač Instituta u 3 godine samo jedamput poslao svoj prilog (članak, vijest itd.) za *Sv. Ceciliju*, to bi za svaki broj bilo najmanje 10 suradnika. Čini nam se da taj zahtjev nije pretežak. U tom slučaju valjda *Sv. Cecilija* nebi bila nepraktična za njih.

2. Na terenu nastaju mnoge nove skladbe za pučko i zorno pjevanje ali ih skoro nitko ne šalje u Uredništvo, da ih, ako odgovaraju glazbenim i liturgijskim zahtjevima, objavi u prilogu *Sv. Cecilije*. Time bi se postigla veća raznolikost priloga.

Nemojmo dopustiti da se izlaskom pjesmarice *Pjevajte Gospodu pjesmu novu* ništa više novo ne događa na polju crkvene glazbe.

MOLBA SURADNICIMA

Radi lakšeg tehničkog uređivanja i što redovitijeg izlaska *Sv. Cecilije* mole se suradnici:

1. Da svoje radove pišu na tzv. autorskim karticama. To znači: Pisati strojopisom na formatu papira A 4. Tekst po širini ne smije prelaziti 60 znakova uključujući praznine. Po dužini pisati četveroredom tako da na stranici ne bude više od 30 redaka. Slobodan prostor neka bude s lijeve strane da lektor može ispravljati tekst. Pisati samo na jednoj strani a ne i na poleđini.

2. Da svoje radove pošalju u Uredništvo: za 1. broj do 31. siječnja, za 2. broj do 30. travnja, za 3. broj do 31. kolovoza i za 4. broj do 31. listopada.

UPOZORENJE PRETPLATNICIMA

Mole se cijenjeni pretplatnici da redovito šalju pretplatu i sve što se tiče pretplate na upravu *Sv. Cecilije*: HKD. Sv. Ćirila i Metoda, Trg kralja Tomislava 21, 41000 Zagreb a ne u Uredništvo, jer se kartoteka nalazi u Upravi a ne u Uredništvu.

POZIV NOVIM PRETPLATNICIMA

Sva dosadašnja nastojanja Uredništva da se povećava broj pretplatnika urodila su malim plodom. Kad bi svaki pretplatnik našao samo još jednog pretplatnika povećao bi se i kvalitet i kvantitet jer bi bili riješeni mnogi problemi. Za taj cilj isplati se nešto i žrtvovati. Zar ne?